

Posłuchaj

()

(Żył około roku Pańskiego 300).

Kościół święty czci w świętym Pawle „ojca pokutników“, był on bowiem pierwszym znanym pustelnikiem za czasów chrześcijańskich. Przed nim byli tylko Eliasz i Jan Chrzciciel pustelnikami, czyli ludźmi w samotności żyjącymi i tylko służbie Bożej się poświęcającymi.

Paweł święty urodził się w Tebaidzie w Egipcie, stąd też zowią go Pawłem Tebańskim. Będąc synem zamożnych rodziców, odebrał jak najstaranniejsze wychowanie. W piętnastym roku życia utraciwszy ojca i matkę, odziedziczył po nich wielki majątek; będąc jednak wielce pobożnym, używał go jedynie ku czci i chwale prawdziwego Boga. Licząc zaledwie lat 22, wybuchło za panowania cesarza Decyusza straszliwe prześladowanie chrześcijan. Mordowano, palono i ćwiartowano każdego

wyznawcę Chrystusa, przeto Paweł, aby ujść prześladowania, skrył się najprzód w wiejskiem mieszkaniu, które posiadał daleko za miastem. Serce atoli mu ledwie nie pękło z żalu, gdy się przekonał, że własny jego szwagier zamierzył go wydać w ręce prześladowców, aby tylko tym sposobem przyjść w posiadanie jego majątku. Schronił się zatem na puszczę i zamieszkał w jaskini, z której źródło czystej wody wypływało, a potężna palma swymi szerokimi liśćmi wchód zasłaniała. Przepędzając czas na modlitwie i pokucie, żywił się owocem palmy. Lecz po trzydziestu latach palma uschła, a daleko i szeroko nie było odrobiny żywności. Pan Bóg jednakże sługi Swego nie opuścił. gdyż nakazał krukowi, aby mu codzień pół bochenka chleba przynosił.

W tymże czasie żył na tej samej puszczy święty Antoni, nic o Pawle nie wiedzący i uważający się za pustelnika, któremu w doskonałości zaprzania się i oderwania od świata nikt wyrównać nie zdoła. Bóg jednakże chcąc mu tę samolubną myśl wybić z głowy, objawił mu, że żyje w tej puszczy ktoś inny, doskonalszy od niego i kazał mu go poszukać. Święty Antoni posłuszny rozkazowi, poszedł w pustynię, a kierowany Opatrznością, trzeciego dnia odszukał Pawła. Jaskinia jednak była zamknięta i na kołatanie Antoni głosu żadnego nie usłyszał. Wtedy z płaczem zawołał: „Sługo Boży, Ten, który mnie tu przysłał, objawił ci zapewne kto jestem i poco przyszedłem. Wiem, żem niegodzien oglądać ciebie. Lecz czyż odmówisz mi tej łaski, której nie odmawiasz dzikim zwierzętom. Zapowiadam ci, że gotów jestem umrzeć tu, a nie odstąpić. Będziesz więc musiał wyjść, aby mnie pochować. Wtedy Paweł wyszedł, i obaj zgrzybiali starcy przywitali się po imieniu. Wśród pobożnej rozmowy nadleciał kruk, przynoszący cały bochenek chleba. Uradowany Paweł zawołał: „Przez 60 lat przynosił mi ptak ten tylko pół bochenka, lecz dziś Bóg i o gościu moim pamięta!“

Nazajutrz rzekł Paweł: „Bracie, chętnie rozmawiałbym dłużej z tobą, ale nadchodzi ostatnia moja godzina. Bóg mi objawił, że cię przed śmiercią ujrzę, a ty ciało moje pogrzebiesz. Wracaj więc do domu i przynieś płaszcz, któryś dostał od Patryarchy Atanazego, żebyś weń mógł zwłoki moje zawinąć.“

Zasmucony Antoni pobiegł czem prędzej po płaszcz, a wróciwszy, zastał Pawła klęczącego, lecz już bez duszy. Rozpłakawszy się przeto, obwinął ciało w płaszcz i odmówił kościelne pogrzebowe pacierze. Lecz jakże tu ciało pogrzebać, kiedy niema stosownych narzędzi do kopania? Zanimby się jednak o nie postarał, minęłoby kilka dni, a tymczasem dzikie zwierzęta mogłyby zwłoki poszarpać. Ukląkł więc i prosił Boga o pomoc, — aż tu nadbiegły dwa lwy, wygrzebały dół, w którym Antoni ciało Pawła pochował. Umarł tenże Święty na początku roku 341, przeżywszy lat sto i trzynaście. Palmową suknię jego przechowują w Rzymie.

Nauka moralna.

Nam dziś w zepsutym świecie żyjącym trudno pojąć, jak surowe ówcześni chrześcijanie prowadzili życie. My ich naśladować powinniśmy, lubo w innym rodzaju. Nie każdy może być księdzem, nie każdy też zakonnikiem lub pustelnikiem, ale cnoty tych Świętych każdy przyswoić sobie może i powinien. Św. Paweł oddal się całkowicie służbie Bożej; czy i my w naszych

świeckich stosunkach uczynić tego nie możemy? Owszem, — zrzućmy z siebie pychę, a obleczmy się w pokorę, — myślmy więcej o duszy naszej, aniżeli o ciele, — porzućmy znikome przepychy światowe, a schrońmy się pod opiekuńcze skrzydła Kościoła św.! Tam znajdzie każdy, kto tego szuka, pociechę i zadowolenie, gdyż świat tego dać nie może. Najmilszem człowiekowi wspomnieniem jest wiek niewinności; czemuż nie staramy się zawsze w tym stanie pozostać? Nie szukajmy rozkoszy światowej, tylko niebieskiej; nie gońmy za znikomym majątkiem, ale starajmy się, jak święty Paweł, Pustelnik i inni mężowie Bogu oddani, o majątek dla duszy, o majątek wieczny. Bo „słodki jest Pan, błogosławiony mąż, który w Nim ma nadzieję.“ (Psalm 33. 9).

Modlitwa.

Boże, racz miłościwie za przyczyną świętego Pawła, Pustelnika, sprawić, abyśmy tu na ziemi świętobliwe i pobożne życie prowadzili. Przyciągnij nas do Siebie słodyczą Twojej miłości i daj, abyśmy niczego innego nie szukali i nie miłowali, prócz Ciebie, któryś jest najwyższem, najpiękniejszem i najdoskonalszem dobrem. Amen.

* *
*

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 15-go stycznia uroczystość św. Pawła, pierwszego Pustelnika, który w dniu 10-go b. m. przyłączony został do gromady Błogosławionych. — W Angers we Francyi dzień śmierci św. Maura, ucznia św. Benedykta, któremu tenże od najwcześniejszej młodości powierzony został na wychowanie i wykształcenie. Jakie zaś postępy czynił pod takiem kierownictwem, dowodzi między innemi cudowny wypadek, który od czasu św. Piotra, Apostoła, się nie wydarzył, że suchą nogą chodził po wodzie. Wysłany przez św. Benedykta do Gallii, założył tamże słynny klasztor w Glaufenil i kierował nim 40 lat; wielce słynący wskutek swej cudotwórczości, zasnął wreszcie spokojnie w Panu. — W Palestynie dzień pamiątkowy św. Habakuka i Micheasza, Proroków, których relikwie za panowania Teodozyusza Wielkiego zostały odnalezione przez Boskie objawienie. — W Anagui śmierć męczeńska św. Sekmedyny, Dziewicy, która za panowania cesarza Decyusza ścięta została. — W Kagliaryi w Sardynii pamiątka św. Ephizyusza, Męczennika, który w czasie prześladowania pod Dyoklecyanem przez sędziego Flawiana był dręczony w najrozmaitszy sposób, wszakże za Boską pomocą wytrwał chwalebnie we wszystkich walkach i jako zwycięzca przez miecz zakończył życie, przenosząc się do krainy niebieskiej. — W Noli w Kampanii, pamiątka św. Maksyma, Biskupa. — W Auvergne we Francyi św. Bonitusa, Wyznawcy i Biskupa. — W Egipcie dzień pamiątkowy św. Makaryusza, Opata, ucznia świętego Antoniego, który słynął cnotami i cudotwórstwem. — Tak samo św. Izydora, którego życie jaśniało świętobliwością, przywiązaniem do wiary i znamionami cudownemi. — W Rzymie dzień śmierci św. Jana Kalybity. Żył on przez pewien czas pominięty w kącie rodzicielskiego pałacu, a później w szałasie zbudowanym na wyspie Tyberyjskiej, dopiero po jego śmierci poznany przez własnych rodziców; na tej samej wyspie zbudowano na cześć jego

wspaniały kościół, gdzie przez wiele cudów został uświetniony.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related

Copyright Mavientura Projects e.K>